

SZÁMUNK SZERZŐI

- BIHARI BALÁZS (1967) zenész-producer, szerkesztő, újságíró
- BÖCSKEI BALÁZS (1983) politológus, politikai elemző
- CSECSEI DOROTTYA (1985) esztéta, az ELTE Germanisztikai Intézet doktorandája
- KULCSÁR-SZABÓ ZOLTÁN (1973) irodalomtörténész, az ELTE oktatója
- LÁSZLÓ MÁRK (1990) illusztrátor, képregényrajzoló
- MECHIAT ZINA (1991) író, költő, kritikus
- PATAKI VIKTOR (1989) irodalomtörténész, az ELTE BTK doktorandusza
- SÁNTA MIRIÁM (1993) költő, mesteris hallgató
- VASS NORBERT (1985) történész, kritikus, a Szépirodalmi Figyelő szerkesztője
- VIGH LEVENTE (1993) a Debreceni Egyetem doktorandusza
- VINCZE FERENC (1979) író, irodalomtörténész, az ELTE oktatója, a Szépirodalmi Figyelő főszerkesztője

2017
408 oldal
3500 Ft

Császtvay Tünde az MTA Bölcsészettudományi Központ Irodalomtudományi Intézetének főmunkatársa, a Bibliográfiai Osztály vezetője. Textológiai (Reviczky Gyula verseinek kritikai kiadása) és bibliográfiai munkássága mellett erős a történeti érdeklődése. Kutatási témái nagyrészt a 19. század második fele, a 20. század első harmada magyar irodalmának társadalomtörténeti és szociológiai kérdéseit érintik. A dualizmus irodalmi és művészeti intézményhálózatának, kulturális- kiadói és sajtóéletének, gazdaságtörténeti kérdéseinek vizsgálata mellett a korszak irodalmi-művészeti világának életmód- és mentalitástörténete, valamint a tömegkultúra-kutatás és annak hatásmechanizmusa érdekl. Ez utóbbit öt éven át a gyakorlatban is kipróbálhatta mint a Magyar Nemzeti Múzeum általános főigazgató-helyettese.

A dualista korszak átnézeti képének felrajzolására, összefoglalására az elmúlt évtizedekben kevesen vállalkoztak. Sok még a homály, sok a felül nem vizsgált, elöregedett kijelentés, és még több a sok-sok évtizede magunk előtt görgetett, rég meghaladott vélekedés és beidégződés. De ma már nem vitatható, hogy az irodalom szociológiájának horizontjából is érvényes felvetések, vizsgálatok és válaszok, olvasatok és összehangzások születhetnek. Ma már nehezen hihető, hogy pár évtizede például az irodalmi értelmezések mezejébe a tömegirodalmi termékek – a magasirodalmat féltve – szinte egyáltalán nem kerülhettek be, hogy a marketing, a reklám, az üzlet problematikája nem talált utat az irodalmi értelmezésekhez, vagy hogy a szociológiai, a társadalomtörténeti, a gazdaságtörténeti, a mentalitástörténeti, a kommunikációtörténeti vagy médiatudományi – azaz kultúratudományi – kérdések nehezen vagy sehogy nem találkoztak és kapaszkodtak, kapaszkodhattak össze az irodalomtudományi megközelítésekkel.

Ebben a kötetben többféle út nyílik. Etűdszerű villanások, rövidebb-hosszabb írások és egy kismonográfia hosszúságú elemzés. Mind-mind lépésekről szól, amelyeket a modernitás útján tettek a 19. század végi irodalom nagyjai és kisebbjei. Gondolatokról – progresszívokról és regresszívokról. Teret és erőt nyerő gondolatokról, új erőteret nyitókról és alakítókról.